

فدیه فریاء در رمضان

مہتمم و دیزین : الحاج سلیم عابد « پیمان »

۱۳۹۵

تتبع و نگارش :

الحاج امین الدین « سعیدی - سعید افغانی »
مدیر مرکز مطالعات ستراتژیک افغان
و مسؤل مرکز فرهنگی د حق لاره - جرمنی

فدیه غرباء در رمضان

بسم الله الرحمن الرحيم
فدیه غرباء در رمضان

خواننده محترم !

قبل از همه میخواهم فرق بین فدیه و کفاره را توضیح بدارم !

فدیه چیست :

اگر شخصی بنا بر معاذیری از گرفتن روزه (مانند مریضی که روزه گرفتن برایش خطرناک است و امید بهبودی و علاج وی نمی رود و یا مانند پیرمرد یا پیرزنی (شیخ فانی) که از لحاظ جسمی و صیحه به شدت ناتوان شده و گرفتن روزه برایش ناممکن باشد (باید بجای روزه گرفتن) فدیه دهد یعنی در مقابل هر روز از روزه ماه رمضان یک نفر را طعام دهد، به دلیل فرموده الله تعالی: « وَ عَلَيَّ الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فُدْيَةً طَعَامُ مَسْكِينٍ » (سوره بقره : 184)

و همچنان بر اساس حکم حدیثی که حضرت ابن عباس روایت گردیده است :

« رخص للشيخ الكبير والعجوز الكبيرة في ذلك وهما يطيقان الصوم أن يفطرا إن شاء

، ويطعما كل يوم مسكينا ، ولا قضا عليهما ، ثم نسخ ذلك في هذا الابه « فمن شهد

منكم الشهر فليصمه » وثبت للشيخ الكبير والعجوز الكبير إذا كان لا يطيقان الصوم والجلي

والمرضع إذا خافتا أفطرا ، وأطعمتا كل يوم مسكينا» به پیر مرد و پیر زنی (شیخ فانی)

که توانایی روزه گرفتن را ندارند برایشان جایز ، در صورتیکه خواسته باشند ، روزه نگیرند

و در مقابل هر روز ، مسکینی را غذا بدهند» و قضا روزه بر آنها لازم نیست ، سپس

؛ این حکم با آیه « فمن شهد منكم الشهر فليصمه » نسخ شد ولی (آن حکم) برای

پیر مرد و پیر زنی که توانایی روزه گرفتن را ندارند ثابت مانده است .

همچنین زن حامله و شیرده ای که (بر حال خود یا طفل خود) بیم دارند می توانند روزه

نگیرند و در هر روز، يك مسكين را طعام دهند «(بیهقی : ۲۳۰/۴)

همچنین از ابن عباس روایت است : « إذا خافت الحامل على نفسها ، والمرضع على ولد

ها في رمضان قال : يفطران ، ويطعمان مكان كل يوم مسكينا ، ولا يقضيان صوما » اگر زن

حامله از ضرر به جان خود وزن شیرده از ضرر به طفلش بیم داشت ، می توانند

روزه رمضان را نگیرند و به جای هر روز مسکینی را طعام دهند و قضا روزه بر

آنها لازم نیست «(صحیح البانی در کتاب الارواء) ۱۹/۴) این حدیث را به طبری (۸

۲۷۵) نسبت داده و گفته است : سند آن به شرط مسلم صحیح است (

مقدار طعام واجب :

در حدیثی از انس بن مالك روایت است : « أنه ضعف عن الصوم عاما فصنع جفنة ثريد ودعا

ثلاثين مسكينا فاشبعهم » او سالی دچار ضعف شد بطوریکه نتوانست روزه بگیرد ،

پس کاسه ای ترید گوشت درست کرد و سی مسکین را دعوت و آنها را سیرکرد « (الارواء

(دارقطنی : 206-4) ، (دارقطنی : 207-16-2)

فدیه غرباء در رمضان

تبصره :

فدیه شامل ، طعام ، غله ، و قیمت آن هم میگردد ، مقدار فدیه به اندازه صدقه فطر است. ولی اگر شخص از مرض بهبود یابد ، قضائی روزه فوت شده بر او واجب است ، خداوند پاک در مقابل فدیه او اجر و ثواب نصیب اش میگردد. در غذا دادن (صبح و شام) معیار حد وسط غذایی میباشد که خود شخص در زندگی عادی خویش میخورد.

قضاء روزه :

معنای قضاء عبارت از يك روز روزه گرفتن بعد از ماه رمضان بجای يك روز روزه پی که در ماه رمضان باطل گردیده ، میباشد. قضاء روزه میشود در ایامی که گرفتن روزه در آن ممنوع نباشد صورت گیرد. قضاء روزه را الی آغاز ماه مبارك سال نو میتواند بجا آورد. قضا روزه میتواند پی در پی و یا متفرق صورت گیرد.

کفاره چیست ؟

کفاره عبارت از جزای شرعی میباشد که پروردگار با عظمت ما آنرا بر کسیکه بعضی از جرایم از او سرزند تعیین فرموده است مانند وجوب کفاره بر قاتل یا کسیکه سوگندش را می شکند.

کفاره بر روزه دار وقتی واجب میشود که عمداً روزه خود را فاسد نماید مثلاً اینکه جماع کند.

کفاره دو ماه روزه پی در پی را میگویند ، در صورتیکه در این دو ماه رمضان و روزه هایکه روزه در آن منع گردیده است نباشد . اگر به گرفتن دو ماه روزه نیز قادر نبود ، به شصت مسکین طعام دهد . کفاره در روزه فرضی بوده در

فساد روزه غیر رمضان کفاره وجود ندارد ، اگر چه قضای رمضان هم باشد. دادن طعام به 60 مسکین ، فقیر ، محتاج ، نه برای کسانی که نفقه ایشان بر او فرض باشد (مانند پدر ، مادر ، زن) همچنان میشود مقدار طعام را به پول نیز تادیه گرد و همچنان میتوان همان مسکین را برای 60 روز کامل طعام داد.

برخورد شرع در مورد فدیه فقرا و غرباء :

دین مقدس اسلام انسان را مطابق به توانمندی اش در اجرای احکام الهی و شرعی مکلف ساخته است ، و چیزیکه در توان شخص نباشد ، شرع اسلامی آنرا در اجرای مکلف نمی سازد :

طوریکه قرآن عظیم الشان این فرمول را با زیبای خاصی چنین بیان و فرمولبندی نموده است :
« لَيْسَ لِلانسانِ الاّ ما سَعَى » (برای انسان بهره ای جز سعی و کوشش او نیست) بنأ

فدیه غرباء در رمضان

چیزیکه در توان انسان نباشد ، آن شخص مکلف به اجرای آن نیست .
همچنان پروردگار با عظمت میفرماید : « لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا
اَكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ. »

(پروردگار هیچ کس را جز به اندازه توانش مکلف نمی کند، هر کار نیکی که انجام دهد به
سود خود کرده، و هرکار بدی که انجام دهد به زیان خود کرده است.
پروردگارا! اگر فراموش کردیم یا به خطا رفتیم، ما را مگیر.
پروردگارا! بار سنگین بر ما مگذار آن چنان که بر کسانی که پیش از ما بودند گذاشته ای .
پروردگارا! آنچه تاب و توانش را نداریم بر دوش ما مگذار و از ما درگذر، و ما را بیمارز، و بر ما
رحم فرما، تو سرور ما هستی، پس ما را بر قوم کافران پیروز گردان.
بنأ غریب و فقیری که توان پرداخت فدیة را نداشته باشد باید استغفار (استغفر الله) وتوبه
کند واز دادن فدیة هم معاف است .

نظر و آراء علماء :

و در این بخش نظر و آراء علماء را در مورد فقرا و غرباء که قادر با تادیه فدیة نباشند غرض
استفاده مزید قرار ذیل جمع بندی میدارم :
شیخ بن عثیمین رحمه الله در فتاوی صیام خویش در مورد مریض مزمنی که نه میتواند روزه
بگیرد و نه میتواند فدیة بدهد مینویسد :
(مریض مزمن روزه دار) که نتواند (بعلت فقر) غذا بدهد (فدیة) از وی ساقط میشود، و همه
واجبات اگر انسان قادر به انجام آن نباشد ساقط میشود، و اگر بجای آن بدیلی باشد آنرا انجام
میدهد، ولی اگر بدیلی نداشته باشد ساقط میشود، و صحیحش آنست که (فدیة) ساقط
میشود بر اساس قاعده مشهور (فقهی) که میگوید: « لا واجب مع العجز» یعنی « با
ناتوانی و اجبی نیست »

در حدیثی از ابوهریره رضی الله عنه روایت است: «در حالیکه نزد پیامبر صلی الله علیه وسلم
نشسته بودیم، مردی آمد و گفت : ای رسول خدا! هلاک شدم، (پیامبر صلی الله علیه وسلم)
فرمود : چی شده، گفت : در حال روزه با همسر آمیزش کردم، پیامبر صلی الله علیه
وسلم فرمود آیا می توانی برده ای را آزاد کنی؟ گفت نه، فرمود : آیا می توانی دو ماه پشت سر
هم روزه بگیری؟ گفت نه، فرمود : آیا می توانی شصت مسکین را طعام بدهی؟ گفت نه،
(ابوهریره) گفت : پیامبر صلی الله علیه وسلم مکتی کرد، آنگاه سبد بزرگی از خرما را برای
پیامبر صلی الله علیه وسلم آوردند، فرمود : سؤال کننده کجاست؟ آن مرد گفت : من هستم.
(پیامبر صلی الله علیه وسلم) فرمود : این را بگیر و (آن را بعنوان کفاره روزهات) صدقه بده، آن
مرد گفت : به فقیرتر از خودم بدهم ای رسول خدا؟ به خدا قسم در تمام مدینه خانواده ای

فدیه غرباء در رمضان

فقیرتر از خانواده من وجود ندارد. پیامبر صلی الله علیه وسلم خندید به گونه‌ای که دندان‌های نیشش نمایان شد، سپس فرمود: (با آن) خانواده‌ات را طعام بده (متفق علیه). در این حدیث متبرکه دیده میشود که: پیامبر صلی الله علیه و سلم به مردی که در رمضان جماع (نزدیکی) کرده بود فرمود: «خانواده‌ات را بخوران» و پیامبر صلی الله علیه و سلم بوی نگفت که «هر وقت توانستی کفاره اش را بده».

همچنان شیخ بن باز رحمه الله در جواب سوالی: پیرزن بزرگسالی (شیخ فانی) که نمیتواند روزه بگیرد چنین جواب فرموده است:

«بر او است که در مقابل هر روز که روزه را میشکند نیم صاع فدیه بدهد از غذای معمول آن شهر مانند خرما، برنج، و غیره، که هر نیم صاع برابر است با یک و نیم کیلو گرم، همانطور که گروهی از اصحاب پیامبر صلی الله علیه و سلم مانند ابن عباس چنین فتوایی را داده اند، و اگر فقیر بود و نمیتواند غذا بدهد هیچ چیزی بر او نیست، و این کفاره میتوان آنرا فقط به یک فقیر پرداخت و یا بیشتر، و چه در اول ماه و چه وسط و چه آخر ماه باشد.» (مجموع فتاوی ابن باز 203/15).

امام نووی عالم شهیر جهان اسلام در مورد کسی که نه میتواند روزه بگیرد و نه قادر به پرداخت فدیه هست میفرماید:

«وینبغی أن یکون الأصح هنا أنها تسقط ولا یلزمه إذا أیسر کالفطرة، لأنه عاجز حال التکلیف بالفدیه»، یعنی: (و باید قول صحیحتر اینجا این باشد که کفاره ساقط میشود و اگر در آینده توانگر شود بر او واجب نیست مانند (زکات) فطر (که اگر کسی تنگدست هست از او ساقط میشود و در آینده لازم به پرداخت آن نیست)، زیرا او وقت تلکلیف از پرداخت فدیه ناتوان است». و ابن قدامة عالم دیگری جهان اسلام در «المغنی» در مورد کسی که نه میتواند روزه بگیرد و نه قادر به پرداخت فدیه هست میفرماید:

«فإن کان عاجزاً عن الإطعام أيضاً فلا شیء علیه، ولا یکلف الله نفساً إلا وسعها»، یعنی: «و اگر از غذا دادن نیز عاجز و ناتوان بود هیچ چیزی بر او نیست، و خداوند هیچ کس را جز به اندازه توانایی‌اش مکلف نمی‌سازد».

ختم

فدیه غرباء در رمضان

فهرست مندرج :

- فدیہ چیست
- مقدار طعام واجب
- قضاء روزه
- كفاره چیست ؟
- برخورد شرع در مورد فدیہ فقرا و غرباء
- نظر و آراء علماء

تتبع و نگارش :

الحاج امین الدین « سعیدی - سعید افغانی »
مدیر مطالعات ستراتژیژیک افغان و
مسؤل مرکز کلتوری دحق لاره- جرمنی